

Happy-go-lucky

Livsbekræftende og farverig til eftertanke Af Birgit O'Sullivan

Vi møder allerførst den farverige Poppy, idet hun kommer cyklende gennem de mindre kendte dele af London i flagrende gevandter og farvestrålende høje hæle. Hun parkerer sin cykel og går ind i en boghandel. Finder bogen "The Road To Reality", som hurtigt kommer tilbage på bogreolen. Boghandleren har travlt og lader sig ikke distrahere af Poppys små bemærkninger og spøjse mimik. Er hun gal eller lægger hun an på mig, synes boghandleren at tænke. Poppy forlader boghandlen med ordene: "Stay happy", for bagefter at opdage, at hendes cykel er blevet stjålet. Ærgerligt, for hun fik ikke engang sagt farvel til den.

Efterhånden som filmen skrider frem, oplever vi flere og flere af Poppys facetter. Måske tager hun ikke den lige vej til virkeligheden, som bogen hos boghandleren foreskriver, men der er masser af jordforbindelse og gods i hendes forhold til sine søstre, værelseskammeraten Zoe igennem 10 år, skolebørnene, der elsker hende for hendes fandenivoldskhed – og rettidige omhu, controlfreaken af en kørelærer, nattens stammende kæmpe ude i et skummelt område. Og så er der en mand, der som hende selv har blik for skønheden i det enkle og omsorgen for den svage. Lyder det for sukkersødt? Det er også lige på vippen til at tippe over og blive for candyfloss-agtigt. Men Poppy har en uforudsigelighed over sig som en anden Pippi. Det redder filmen – sammen med den fabelagtige skuespiller Sally Hawkins, der spiller Poppy.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på Jesu ord: Hvad skal jeg da sammenligne mennesker i denne slægt med? Hvad ligner de? De ligner børn, der sidder på torvet og råber til hinanden: Vi spillede fløjte for jer, og I dansede ikke; vi sang klagesange, og I græd ikke (Lukas kap. 7). Hvor er det let at genkende sig selv hos den højgravide søster, der har sikret sig med hus, mand og pension. Eller med Scott, den sortseende kørelærer, der ser spøgelse overalt. Poppys livtag med tilværelsen er smittende – en feel good film, ja, men også en, der lige sætter perspektivet tilbage på plads for os, når vi glemmer det i al vores higen efter sikkerhed, pænhed og smålighed.

Instruktøren er Mike Leigh, også kendt fra den prisbelønnede film Vera Drake om aborter i 50'erne. Hvor Vera Drake behandlede et alvorligt tema og var douce i farverne, er Happy-go-lucky livsbekræftende og farverig. Instruktøren stiller skarpt på Poppy gennem hendes forhold til andre med temaer som: tristesse overfor glæde, skepsis overfor tillid, fornuft overfor passion, sikkerhed overfor frihed. Eller som Poppy siger i slutscenen, da bofællen Zoe fortæller om en oversvømmelse i badeværelset, mens de er ude at ro på en sø i Regent's Park: "It's alright now. We found a boat." Efterfulgt af sin smittende latter.

Filmfakta

England 2008 – instr. og manus: Mike Leigh – Medv.: Sally Hawkins, Alexis Zegerman, Andrea Riseborough, Sinead Matthews, Kate O'Flynn, Samuel Roukin - 218 min. - Biografpremiere d. 12/9 2008 og på DVD d. 5/3 2009 - Udlejning/pressebilleder © Sandrew Metronome

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7042&area=2>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/happy-go-lucky-film-review-by-jeff-robson>

<http://www.nytimes.com/2008/10/10/movies/10happ.html>